

Interview Get-Oud

Maatschappelijk Werk en Dienstverlening

Hoofdfase 1, 2^e Leerjaar, Klas 2a

Docent: C. Thiescheffer

Voorwaardelijk opdracht

30-10-2017

Bakridi, Z.S. (16056736)

Jeugd

Cor Peperkamp (86), geboren en getogen in een van de bekendste Haagse wijken, namelijk de Schilderswijk. Cor is geboren op 1 juni 1931. De vader van Cor had uit een eerder huwelijk 6 kinderen. Cor gaf aan dat dit het gemiddelde aantal kinderen per gezin was, in sommige gezinnen zelfs meer. De reden hiervan was het gebrek aan anticonceptiemiddelen. Nadat Cor's stiefmoeder overleed, kon zijn vader het huishouden en het opvoeden van de kinderen niet alleen aan. Hij had behoefte aan hulp. Zijn vader heeft toen een advertentie in de krant gezet, daar heeft toen de moeder van Cor op gereageerd. Die zocht toen namelijk werk in het huishouden. Uiteindelijk hebben zijn ouders elkaar zo leren kennen en zijn ze verliefd op elkaar geworden, kort daarna zijn ze getrouwd. En uit dat huwelijk is Cor geboren.

1931 was een hele moeilijke tijd. In 1929 vond de grote economisch wereldcrisis plaats. Die heeft jarenlang z'n sporen achtergelaten. Daarnaast heeft het ook geleid tot de Tweede Wereldoorlog. In die moeilijke tijd groeide Cor op. Van de Tweede Oorlog heeft Cor zelf niet zoveel meegekregen. Hij vertelde dat hij helemaal niets wist over de uitroeiing van de Joden. Deze gegevens werden namelijk pas vrijgegeven na 1945. Er was wel bekend dat de Duitsers haat hadden tegenover de Joden, maar niet dat ze de Joden verantwoordelijk vonden voor de ellende in de wereld. Wat hij zich nog wel goed kan herinneren is de bezetting van Nederland. Deze eindigde namelijk met een hongervinter

De Hongerwinter

In 1945 vond de hongervinter plaats. Er was totaal geen eten in het gezin en bij de familieleden van Cor. In een wanhoopsdaad is hij op 13 jarige leeftijd samen met zijn jongere broer in een trein gekropen (er reden geen treinen meer in Nederland, want de Nederlandse Spoorwegen oftewel de NS staakte toentertijd) De enkele trein die er reed, werd bemand door Duits personeel. Daar heeft Cor zich samen met zijn broertje in verstopt. In 3 nachten hebben zij samen Groningen bereikt. Vanuit Groningen moesten ze een klein dorpje bereiken genaamd Sappermeer. Dat was uiteindelijk de eindbestemming, omdat in dat dorpje de moeder van Cor geboren was. En die kenden daar nog een aantal vriendinnen, als ze dan naar dat dorpje toe zouden gaan werden ze als hongervlijders wel opgevangen, zei hun moeder.

Zoals Cor het een wonder van God noemt, kwamen ze in Sappermeer aan. Er reden namelijk helemaal geen auto's meer in die tijd. Er reed maar 1 auto en dat was de ziekenauto, die men naar het ziekenhuis bracht. En toevallig kwamen Cor en zijn broertje dezelfde ziekenauto tegen, op die manier zijn Cor en z'n broertje uiteindelijk naar Sappermeer gebracht.

Daar hebben Cor en z'n broertje dik een half jaar gewoond. Kort daarna is de oorlog afgelopen en kwam er weer orde in de maatschappij. In de periode van de hongervinter en het laatste oorlogsjaar, waren de scholen gesloten want er waren geen kolen meer. De kachels werden namelijk op steenkool gestookt. Dus het was steen en steenkoud op school, al die tijd werd er ook niks geleerd.

In 1945 begon de zaak weer te draaien, maar er waren toen een heleboel kinderen waaronder Cor die op achterstand stonden. Met de hakken over de sloot heeft Cor toch zijn Mulo diploma behaald. En is daarna de avondopleiding gaan doen wat we nu tegenwoordig de management noemen. Toentertijd noemde ze dat boekhouder/handelsrekenen. Cor ging 4 avonden in de week naar de avondschool, na 3 jaar heeft hij toen zijn diploma behaald. "Op deze manier heb ik mijn achterstand ingehaald", verteld Cor mij grijnzend.

Nederland moest na de oorlog weer opgebouwd worden. Er waren hier vele arbeidskrachten voor nodig, maar die waren er dat op dat moment niet. De Nederlandse regering heeft toen besloten om mensen uit het buitenland te halen. Dit waren de 1^e instantie de Italianen. Met de Italianen en Spanjaarden lukte het niet zo goed, toen heeft de Nederlandse regering besloten om ook arbeiders uit Marokko over te laten komen. In die tijd was Cor personeelsfunctionaris, de gastarbeiders moesten toentertijd bewijzen laten zien, zoals paspoorten enzovoorts. En Cor deed de paspoortcontrole, hij vond het erg moeilijk om te communiceren met hun omdat ze geen woord Nederlands konden of Engels.

De militaire dienst in

In 1946 is hij op 1 januari gaan werken als jongetje in een korte broek. Hij werkte toen in een firma genaamd Van Dorp en Co. "Die bestaat inmiddels niet meer", vertelt Cor. Dat was een bedrijf die alles verkocht op het gebied van administratie. Hierbij kan je denken aan potloden, pennen enzovoorts. Daar heeft Cor ongeveer 3 jaar gewerkt. Daarna moest hij de militaire dienst in en dat voor 2 jaar. In die 2 jaar heeft hij als eerst een opleiding tot soldaat gevolgd ,gemarcheerd en leren schieten met een geweer/mitrailleur." Je verdiende bijna niks, je kreeg net zoveel dat je nauwelijks per dag een kop koffie en een koekje kon kopen" gaf Cor aan. Pas nadat Cor soldaat eerste klas werd en een rang hoger ging hij wat meer verdienen.

Cor heeft zowel leuke als minder leuke herinneringen aan deze 2 jaren. "Als je bijvoorbeeld denkt aan alle moeilijk oefeningen die uitgevoerd werden in de nacht en dat in hartje winter, terwijl het buiten vroom. Dan laat dat geen plezierige herinneringen achter", zegt Cor.

Carrière

Cor is in zijn carrière leven als eerst in de administratie begonnen. Daarna is hij begonnen als beginnend boekhouder, dat heeft hij een poosje gedaan. Maar helaas verdiende dat niet zo goed, Cor is toen overstapt naar een firma die sigaretten van Niemeijer verkocht. Niemeijer was een grote fabriek waar er koffie, thee en tabak werd geproduceerd.

In die firma heeft hij een tijd gewerkt. Even later werd er in de jaren 60 een onderzoek gedaan naar de schadelijke gevolgen van roken. In 1963 om precies te zijn. En de sigaretten van het bedrijf waar Cor werkte, waren het minst schadelijk. Hierdoor steeg de verkoop van deze sigaretten. Dit succes had als gevolg dat ze ging uitbreiden. Dit betekende dat Cor moest verhuizen vanuit Den Haag naar Groningen. Hier was hij niet zo blij mee. Zijn partner overigens ook niet. Inmiddels hadden ze samen al 3 kleine kinderen.

Cor heeft toen besloten ergens anders te gaan solliciteren en is uiteindelijk belandt bij een grote instelling gevestigd in Den Haag. Deze instelling richtte zich voornamelijk op de sociale gezondheidszorg. Inmiddels bestaat deze instelling ook niet meer. Cor hield zich binnen deze instelling bezig met de loonadministratie. De directeur van deze instelling raadde hem even later aan om te gaan studeren voor personeelszaken. Deze opleiding moest je toentertijd in je eigen tijd doen, daarnaast vond de opleiding 's avonds plaats. Cor is toen 2 jaar de avondopleiding gaan doen. En in het weekend vonden de colleges plaats in Utrecht. Dit was niet alleen voor Cor een hele opgave, maar ook voor zijn partner. De kinderen waren namelijk nog klein, hierdoor was zijn vrouw vaak alleen.

Nadat hij zijn opleiding afgerond had, is hij uiteindelijk personeelschef/functionaris geworden van het bedrijf waar hij werkte. Daar heeft Cor jarenlang de opbouw van de organisatie meegemaakt.

Sociale contacten

Cor heeft geen contact meer met de mensen uit zijn jeugd. Er is een bepaalde periode geweest dat er nog wel contact was met bepaalde vrienden/kennissen. Maar die zijn inmiddels verhuisd of overleden. Daarnaast heeft hij ook geen contact met de familie van zijn vader uit het eerdere huwelijk meer, die zijn inmiddels ook allemaal al overleden. Dat waren namelijk veel oudere broers en zussen. Ook is de oudere broer van Cor overleden, wel heeft hij nog één zus. Die woont ook in Den Haag. Toevallig is de zus van Cor getrouwd met de baron van een bekende kinderserie Bassie en Adriaan. De kinderen van Cor wonen zelf allemaal buiten Den Haag. Daarnaast heeft hij ook een zoon in Amerika, daar is helaas geen contact meer mee.

In het laatste bedrijf waar Cor gewerkt heeft, vond er jaarlijks een reünie plaats, hij zag dan wel eens een aantal oude collega's. Maar ook deze groep is steeds kleiner geworden doordat er steeds meer collega's te overlijden kwamen.

De Oud Hagenaar

Cor heeft een leuk stuk mogen schrijven in De Oud Hagenaar. Dat is een krant die ook wel is "de krant voor de 50-plusser" genoemd word. Dat stuk ging over de bekende wijk in Den Haag, namelijk de Schilderswijk, waar hij geboren is. De aanleiding voor het schrijven van dit stuk ging als volgt

Carl Eisma plaatste eerder een artikel in dezelfde krant met grote letters "Wie leest dit eigenlijk?!" Dat ging dus over dat krantje. Toen heeft Cor een mailtje teruggestuurd met "Dat ben ik". Daarin vertelde hij dat hij nooit wat leest over het straatje waar hij geboren is, dat is de Herderslaan in de Schilderswijk. Daar Cor's vader in de jaren 20 een huisje gekocht en die staat er nog steeds. Carl Eisma mailde toen terug, "schrijf daar maar is wat over". Toen heeft Cor dus dat stuk geschreven wat daarna is goedgekeurd. Daar heeft hij later een stuk of 15 positieve reacties op gekregen via de mail.

Gebeurtenissen die bij zijn gebleven

De gebeurtenis die Cor het meest is bijgebleven, is dat hij als puber van 14 jaar op de vlucht ging voor de honger naar Groningen toe. Dit heeft het meeste impact op hem gehad. Daarnaast is Cor ook bijgebleven toen hij moest opkomen 1951 voor de militaire dienst, in 1953 gebeurde iets wat hem altijd zal bijblijven. Namelijk de ontzettend grote watersnoodramp. Heel Zeeland en omgeving was onder water komen te staan. Op de derde dag moest hij als soldaat naar deze plek toe, om zandzakken te vullen en de dijken te versterken. Dit was vreselijk om te zien, er lagen namelijk dode koeien en varkens in het water te drijven. Dit is natuurlijk een hele akelige toestand om aan te zien.

Het gesprek

Wat ik erg leuk vond aan dit gesprek is dat Cor niet alleen over zich zelf sprak, maar ook geïnteresseerd was in mijn leven. Cor gaf daarnaast aan dat hij het gesprek als interessant en leuk heeft ervaren. Daarnaast vond hij het ook leuk dat ik als "hoofdhoekje" dit gesprek heb gevoerd en dat ik op deze manier toch mijn best probeer te doen om mee te participeren in de Nederlandse Samenleving.